

[Thorild Pederson.]

Begrundelse.

Der er i den nærmeste fremtid den største fare for, at havet ved en kraftig storm kan gå igennem ved den driftige fiskerby Thyborøn og de smalle landtanger ved Holmsland Klit og Nissum Bredning og dermed tage i hundredvis af hektarer agerland og udslette bysamfund. Havet er flere steder meget tæt på bebyggelse, flere steder er bestående høfter nedbrudt; havet kan i dag komme om bag høfderne. Befolkningen ved Jyllands vestkyst har krav på at blive hørt i denne vigtige, ja, livsvigtige sag, og jeg håber og tror, at ministeren vil medvirke til en hurtig løsning uden skelen til det økonomiske, ellers vil der i befolkningen opstå udbredt mistillid til politikerne.

Minister for offentlige arbejder *Damsgaard's* svar (11. september 1974):

Indledningsvis skal jeg bemærke, at folketinget den 3. maj 1973 behandlede en forespørgsel om mulighederne for sikring af den jyske vestkyst, jfr. Folketingstidende 1972-73, forhandlingerne sp. 5880-5947.

Vestkysten er under almindelig tilbage-rykning på de strækninger, som spørgsmålet omhandler. Denne almindelige tilbagerykning må det anses for økonomisk udelukket at hindre for strækningen fra Limfjorden til og med Holmsland Klit. Der kan praktisk set alene være tale om at imødegå særlig voldsomme lokale angreb, at imødegå helt uventede begivenheder med store, pludselige skadevirkninger til følge eller at udfolde særlige bestræbelser på at beskytte særlig værdifulde områder — typisk store bysamfund.

En samlet plan har for så vidt ingen selvstændig værdi. Forholdene er forskellige fra strækning til strækning. Det er væsentligere, om man strækning for strækning har en aktuel vurdering af situationen.

I så henseende skal jeg gøre opmærksom på, at staten har digeanlæg på Søndre Limfjordstange, og en plan til forstærkning af anlægget ved Thyborøn er under udarbejdelse. En forstærkning af søndre tværdige er allerede sket.

Staten har ligeledes digeanlæg på Thorsmindetangerne. Også her er udviklingen under observation.

For så vidt angår forholdene på Holms-

land Klit syd for Hvide Sande, har disse givet anledning til nærmere overvejelser i de senere år. I foråret har jeg fået finansudvalgets tilslutning til udlægning af sand på denne kyststrækning, og det er min agt at søge bevillingsmæssig tilslutning til at fortsætte denne „strandfodring“ i de nærmeste år. Dette må betragtes som et forsøg, men det foreløbige resultat må betegnes som relativt gunstigt.

Af *Ib Christensen* (DR) til handelsministeren (4. september 1974):

„Vil ministeren afkræfte de verserende forlydender om, at man forbereder en generel anlægslovgivning for atomkraftværker, uanset at der under den energipolitiske debat i folketinget i foråret syntes at være flertal for konkret anlægslovgivning i hvert enkelt tilfælde af opførelse af et atomkraftværk?“

(Spm. nr. 403).

Begrundelse.

Ikke mindst blandt beboerne i nærheden af Gylling Næs hersker der en velforståelig ængstelse for, at folketinget og befolkningen reelt vil blive sat ud af spillet ved beslutningen om eventuel opførelse af atomkraftværker. Under folketingsdebatten om energipolitikken fremførtes der ønsker om folkeafstemning om atomkraftanlæg — og der syntes i hvert fald at være bred opslutning om, at folketinget burde tage konkret stilling til hvert enkelt anlægsprojekt. Det vil derfor være ønskeligt med en klar tilkendegivelse fra ministerens side om, at regeringen vil følge folketinget i dette ønske fremfor, som antydnet, at arbejde for en generel anlægslov.

Handelsminister *Nyboe Andersens* svar (6. september 1974):

Regeringen har endnu ikke taget stilling til formen for den lovgivning, der bør søges gennemført for anlæg af kernekraftværker, og jeg kan derfor hverken bekræfte eller afkræfte de omhandlede forlydender.

Det er i øvrigt min opfattelse, at der ikke under den energipolitiske debat i folketinget den 18. april 1974 fremkom en entydig tilkendegivelse fra et flertal i tinget med hensyn til formen for folketingets stillingtagen til spørgsmålet om opførelse af kernekraftværker.